

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Urednik:
Ivan Isailović

Prevod:
Miodrag Sibinović

Lektura i korektura:
Kontrast izdavaštvo

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Prelom:
Ivan Isailović

Štampa:
F.U.K. d.o.o. Beograd

Tiraž:
1000

Izdavač:
Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.rs
www.glif.rs

ALEKSANDAR BLOK

IZABRANE PESME

*Preveo s ruskog
Miodrag Sibinović*

KONTRAST
Beograd, 2025.

1898–1903.

* * *

*Beše tamo cvetak jedan,
Pun arome, izvanredan...
– Žukovski*

Stremim raskošnoj slobodi,
Tražim divnu zemlju tu,
Gde u polju i na vodi
Prelepo je, ko u snu.
Tamo cveta detelina
I maslačak nevin, žut,
Večno šumi iz daljina:
Klas se svija... Dalek put!
Ima nešto u tom moru,
Pred njim trave niže stoje...
Ti ga ne vidiš u zoru,
Ja ga videh – biće moje!

(1898)

* * *

Bez vere u Boga, bez učešća,
Stradaću sam u ružnoj skitnji,
Sreću mi, ljubavi, zaveštaj
Smirene vere život tihi.

Koliki bol, uz kakvu muku,
Baca u srce vatru nama!
Pruži mi spasonosnu ruku,
Za spas od užasnog plama!

O, ne! Ne molim da to stane!
Još dodaj vatre da me uzme,
Dodiruj mi i žive rane,
Samo mi nemoj dati suze!

Šta će nam plač? Bolje je, shvati,
Da se ljubavi žar ne mrv
I nosi u beskrajnoj patnji,
Sa strasnim trepetom u krvi!

(1898)

* * *

Zvezda omega – s kraja neba,
I Sirijus se iskri u boji.
A iznad glava – nema Vega
Iz carstva sumraka i snega
Nad zemljom zaleđena stoji.

Boginjo, i ti, hladna, bleđa,
Dušom što večnom tamom gori,
Upravljaš iz svog nedogleda,
Kô ona svetinja od leđa
Zvezdom, što večno plamti gore!

(1899)

OFELIJINA PESMA

Na rastanku s dragom svojom
Zakle se na ljubav i ti...
I kad odeš u kraj mučni,
Zakletvi ćeš veran biti!...

Iza srećne Danske, tamo,
Obale ti magla krije...
Talas ljutit i raspričan
S mrke hridi suze mije...

Dragi vitez neće doći,
Sav odeven srebrom, srmom,
Jeknuće u grobu teško
Kravata i pero crno.

(1899)

GAMAJUN, PTICA VIDOVITA

Na ploči beskonačnih voda
Kuju u purpur zavi več,
Proričuć, ona s pesmom hoda,
Smetena, da poleti neće...
Proriče jaram zlih Tatara,
Proriče kazne u daljini,
I trus, i glad, i had požara,
Zločinca silu, smrt nevinih...
Užasom obuzeto večnim,
Ljubavlju gori lice njeno,
Istinu svetu zbore reči
Usta, sa krvlju zapečenom!...

(1899)

* * *

Sama mi sudba zaveštala
Sa strahopoštovanjem svetim
Da u predvorju Ideala
Sopstvenom bakljom mutno svetlim.
I čim je veće – do Blagosti
Zemaljskim umom ja se vijem,
I prepun čudne plašljivosti
Izgaram vatrom Poezije.

(1899)

MOJOJ MAJCI

Pala je tama bremenita maglom.
Noć je zimska mutna, al' srce zar pita.
Duh sirak prekri nemoć truda naglo,
Čamotinjski mir, nekakav gubitak.

Kako ćeš znati šta to boli mene,
Kako se, mila, celi moja rana?
Ni ti, ni ja, kroz zimske magle mreene,
Nećemo znati zašto raste čama.

I zar naš um da poveruje da je
Zbog tuđeg greha osuđen da pati?
Sam mir je tužan, i zemlja nam daje
Nemoćni trud, gubitak nepoznati?

(1899)

* * *

Sve sadašnje je tu ništavno.
Sivo, kô dan taj mucav,
Srce ne može vući samo
Da lovi senku što svetluca.

A senke jada dolazećeg
Tumaraju kraj mene, brode,
I život, kô more, uzleće
Da pljuska s obala vode.

Sve sadašnje je tu ništavno,
Zlo nudi budući dan novi,
Koliko mogu, pokušavam
Da seni spomena lovim

Na život minulih vremena,
Gde se sva duša cvetom ospe,
Gde je još tiha, pritajena,
Avet Zla što će naići posle!

(1899)

* * *

Videću ja kad počne da propada
Sva vasseljena, zavičaj moj krti.
I usamljen ću likovati tada
Pred strašnom gozbom neminovne smrti.
Neka sam sam u radosti svog veka
Koji je zaljubljen u uništenje.
Za razliku od bilo kog čoveka,
Svedok sam propasti sve vasseljene.

(1900)